

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatvs

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

6. Probabile est subditum dubitantem de justa Gabellarum impositione non teneri solvere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

PROPOSITIO VI.

*Probabile est subditum dubitantem de ju-
sta Gabellarum impositione non tenere
illas solvere.*

21. **E**Cce propositionem problematicè
propositam, ut quilibet quilibet am-
plecti valeat, nec peccet si vel priorem vel
posteriorem eligat, ex duabus enim proba-
bilibus, illam, quæ mihi magis arridet, sequi
possum: quod autem ambæ jam dictæ sint
probabiles, ex hoc elucet, quod, & ratione
alicujus momenti, & auctoritate nitantur.
Ratio prioris partis est, quia possessio justiti-
æ præsumenda est pro Principe, postero-
ris, quia possessio stat pro libertate subdito-
rum, qui non sunt obligandi solvere, nisi cer-
ti sint de justitia: ubi vides possessionem
stare pro utraq; parte contradictionis dum
Princeps in possessione justitiæ & subditi li-
bertatis supponuntur esse: Possessio tamen
Principum licet major libertate subditi
ipsis nihil proderit, nisi prius omnibus & sin-

gulis subditis justitiam inpositionis gabellarum ad oculum & certo demonstrent alias enim possessione libertatis se tueri poterunt & negare gabellarum solutionem.

22. Certe periculosum foret si Princeps deberet justitiam suæ gabellarum indictio- nis subditis suis demonstrare. *Didacus Sav- dra* conscientiosissimus Politicus in suis sym- bol. politic. symb. 67. putat solorum statuum in comitiis congregatorum consensum re- quiri, si ita contractum, vel immemorabili consuetudine introductum; si regnum inquit ea conditione obtigerit, ut absque ejus consen- su tributa imponi nequeant, aut postea decre- to aliquo generali ita sancitum, aut diuturna aliqua prescriptione jus istud acquisitum fue- rit, in his, talibus casibus consensum comitio- rum expectare oportebit ne periculo sese expo- nat Princeps.

23. Ad eam rem proderit si Princeps tan- tum apud subditos autoritate valeat, ut ipsi ex concepta de Zelo illius erga bonum com- mune opinione æquum judicent onus, quod illis imponitur, & ultro in illud consentiant, totos sese ejus prudentiæ & notitiæ rerum publicæ,

publicæ, committendo, quomodo ad ⁷⁰ arbitrium sese referebant *Aegyptij*, cum quintam fructuum partem ab ijs exigeret, ubi populus istam de Principe conceperit fiducia, cavere debet sedulo ne eam ablique sufficienti causa oneret; verum si necessitasurgens aliud postulaverit, illud curet saltem, ut tributa, quæ exiguntur, bene impendantur, nihil enim gravius fert populus, quam si nullum oneris sui fructum videat, & fortunas suas in usus inutiles insumi intelligat. Tum illud etiam odit, si tributa, quæ suavitatis necessitas, ea cessante continuentur.

24. Audet nihilominus affirmare *Castro-palaus* valde probabile esse, te non obligari, & obedire superiori precipienti, quando habes opinionem probabilem, rem imperatam vel esse illicitam vel excedere ejus jurisdictionem, quod, si ita est, nunquam subditi gabellas solvere tenebuntur, cum merito dubitent de justitia impositionis: & sint in possessione suæ libertatis. Hæc sententia licet Principibus summe præjudicialis longe tamen magis superioribus Regularium: quibus si subditi nõ teneantur parere, quoties sententiam proba-

probabilem habent, rem imperatam esse, vel illicitam, vel excedere ejus jurisdictionem: vix dabitur casus (si ea quæ legi Divinæ manifeste contrariantur excipias) in quibus se ad parendum obligari judicabunt.

24. Si proinde grave quid & sensualitati contrarium demandetur: Innumeræ ad extricandum se viæ, illis præsertim, qui docti & Theologi sunt, se offerent, videlicet quod imperata sint contra, supra vel præter regulam. Quod sit consuetudo immemorialis (quæ contra regulam & statuta ordinis præscribere potest) in contrarium, maximè cum quilibet Theologiæ lector, juxta fundamenta nova probabilitatis, prætereundere possit suam sententiam esse probabilem. Quod si opponas in dubio esse possessionem impetrandi pro superiore, quo jure spoliari nequit, & subditos suam libertatem in voluntatem superioris per professionem resignasse, mox respondetur id verum esse, nisi subditus obediendo grave aliquod incommodum, in persona, rebus, honore sibi vel alteri timeat. In dubio esse enim magis favendum reo, & ei, de cujus damno agitur, qui licet non

non

non sit in possessione suæ libertatis, estu-
men securitatis, qua potest sese à periculis
conservare.

25. Quam verò obvium sit, religiosos de
gravitate & difficultate imposita sibi obedi-
entiæ causari, & continuos pretextus se ex-
tricandi inquirere: norunt eorum superio-
res plus aliquando vanâ apprehensione quàm
ipsâ difficultate operante. At talibus argu-
mentis ferreum quodammodo obicem op-
posuit *S. P. N. Benedictus, cap. Regule*: Vbi
jubet Monacho etiam in impossibilibus, si
non effectum operari, saltem efficacem affe-
ctum demonstrare: *Et Regule ff. Minorum*,
dum suis præcipiunt, ut in omnibus obedi-
ant, quæ non sunt contra regulam, vel contra
animam, & denique *constitutiones Societ. Je-
su*: præcipientes suis in omnibus obedire,
in quibus non cernitur manifestum pecca-
tum: Ridicula proinde est illa, cujusdam
Regula S. Benedicti militantis ad Abbates in-
structio; *Lector casuum conscientie talis ad
Abbate eligatur, qui sciat bene distinguere ve-
ter probabilitatem & improbilitatem: ut de
scipulus jure possit Deo dicere, viam mandati*

torum tuorum cucurri, cum cor meum ignorantia rigore compressum, opinionum benignitate dilatasti.

26. Scient utique superiores & de jure scire debent, quid sui sit officij, & quousque juxta regulam & emissa à subditis vota, potestas sua se extendat, reddituri rigidissimam æquissimo judici (si non legitimis quoque suis superioribus) rationem: si limites à regula & constitutionibus sibi præfixos, transgrediantur: qui enim subditis præcepit sub reatu pœnæ obedire, præcepit & superioribus sub interminatione Divini Judicij justa præcipere; Apud Deum enim *Judicium durissimum*, his, qui præsumunt & potentes (nisi suis officiis satisfecerint) *potenter tormenta patientur*.

27. Certè longe aliter ordinum fundatores, suos instituere religiosos, ut perpulchre ostendit *Leonar. Lessius de Jure & Just. l. 2. c. 46. dub. 5.* Tria ad obedientiæ perfectionem (ad quam religiosus, vi professionis tendere obligatur) requirentes. Primo scilicet ut esset cæca, personam superioris ejusque imperfectiones non attendens, sed
soluna

solum quod vices Dei agere in Monasterio credatur; sed nec rationes impositæ sibi obedientiæ scrutetur, memor illius S. Gregorij lib. 2. c. 4. in lib. 1. Regum: *Vera obedientia. Nec prepositorum intentionem discutit, nec præcepta discernit, quia qui omne vita sua iudicium majori subdidit, in hoc solo gaudet, si, quod sibi præcipitur, operatur: Nescit enim iudicare, quisquis perfecte didicerit obedire, Secundo prompta: Verus enim obediens teste S. Bernard. serm. de virt. obediens. Mandatum non procrastinat, sed parat aures auditui, linguam voci, manus operi, pedes itineri, & sic se totum intra se colligit, ut mandatum per agat imperantis. Tertio fortis in opere aggrediendo, in eoque ad mortem usque perseverando, juxta exemplum in monte monstratum, Christi facti obedientis usque ad mortem, mortem autem Crucis.*

ARTI